

ਸਿਵਲ ਰੈਫਰੈਂਸ ਫਾਲਸ਼ੋ ਅਤੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਨੇਮੀ ਚੰਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਜਵਾਬਦਾਰ।

1952 ਦਾ ਸਿਵਲ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 27.

09 ਅਪ੍ਰੈਲ 1956.

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਚੱਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਰਿਕੁਜੀਸ਼ਨਿੰਗ) ਐਕਟ, 1947 ਦਾ XV-ਕੀ ਅੰਤਰ-
ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਧਾਨ-ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935, ਅਨੁਸੂਚੀ VII, ਸੂਚੀ II, ਆਈਟਮਾਂ 27, 29
ਅਤੇ ਸੂਚੀ III, ਆਈਟਮ 8 ਦੀ ਉਲੰਪਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਐਨ. ਸੀ. ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਲੱਖ ਇੱਟਾਂ ਦੀ ਮੰਗ 12 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1948 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਨ.
ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਟਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ
ਪੰਜਾਬ ਚੱਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ) ਐਕਟ 1947 ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ
ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ-

- (1) ਇੱਟਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਵਪਾਰਕ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉੱਦਮ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਹੀਂ
ਹੈ;
- (2) ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ
ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨਿਕ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਅੰਦਰ
ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;
- (3) ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਚੱਲ ਸੰਪੱਤੀ (ਰਿਕੁਜੀਸ਼ਨਿੰਗ) ਐਕਟ 1947 ਦਾ XV,
ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਹੈ।

ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅਤਿਕਾ ਬੇਗਮ (1), ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਬਾਂਬੇ ਬਨਾਮ
ਐਫਐਨ ਬਲਸਾਰਾ (2), ਪੂਨਰ: ਪੀ.ਐਸ. ਵੈਂਕਟਸੁਬੀਅਰ (3), ਲਖੀ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ ਬਨਾਮ

ਬਿਹਾਰ ਪ੍ਰਾਂਤ (4), ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਕੁਮਾਰ ਮੋਖਰਜੀ ਬਨਾਮ ਬੈਂਕ ਆਫ ਕਾਮਰਸ (5), ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (6), ਕਰਾਫਟ ਬਨਾਮ ਡਨਫੀ (7), ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(ਮਾਨਯੋਗ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ ਕਪੂਰ ਵੱਲੋਂ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਕੇਸ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਚੱਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਰਿਕੂਜ਼ੀਸ਼ਨਿੰਗ) ਐਕਟ 1947 (1947 ਦਾ ਐਕਟ XV) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਵਜੋਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।)

ਮਿਸਟਰ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਚੱਢਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਗੁੜਗਾਉਂ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 1645, ਮਿਤੀ 29 ਅਗਸਤ, 1952 ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਤੀ 18 ਅਗਸਤ, 1952 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ (ਸੋਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1951 ਦੀ ਮੰਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਟੇਕ ਚੰਦ ਅਤੇ ਐਸ ਸੀ ਮਿੱਤਲ।

ਐਸ ਐਮ ਸੀਕਰੀ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ।

ਕਪੂਰ, ਜੇ.- ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਮੂਵੇਬਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਰਿਕੂਇਜ਼ਸ਼ਨਿੰਗ) ਐਕਟ 1947 (1947 ਦਾ ਐਕਟ XV) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਪਰਚਾ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ.- ਇਹ ਮਿਸਟਰ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਚੱਢਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਗੁੜਗਾਉਂ, ਮਿਤੀ 18-8-1952, ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 113 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ ਹੈ: ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਚਲਣਯੋਗ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ (ਰੈਕੂਜ਼ੀਸ਼ਨਿੰਗ) ਐਕਟ 1947

12-4-1948 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਨੇਮੀ ਚੰਦ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਭੱਠੇ 'ਤੇ ਪਈਆਂ ਸੱਤ ਲੱਖ ਇੱਟਾਂ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਚੱਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਰਿਕੂਇਜ਼ਸ਼ਨਿੰਗ) ਐਕਟ 1947 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਗਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 13-4-1948 ਨੂੰ, ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫ਼ਸਰ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਭੇਜ ਕੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਟਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਟਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਹੁਣ ਪੱਕੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 40/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਹਜ਼ਾਰ, ਕੱਚੇ ਇੱਟਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 15/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ 17,750/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ 1,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ। ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਦਰ 'ਤੇ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਸੀ ਪਰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੁਦਈ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ।

12-12-1947 ਨੂੰ ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ, ਅਤੇ 13-12-1947 ਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਚਲਣਯੋਗ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 4 ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 6 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1935 ਦੇ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਦੋ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ- ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 299 ਅਤੇ 104 'ਤੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਚੀ 2 (ਸੂਬਾਈ ਸੂਚੀ) ਜਾਂ ਸੂਚੀ 3 (ਸਮਕਾਲੀ ਸੂਚੀ) ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਈਟਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸੂਬਾਈ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 299 ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਜਨਤਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਪਾਰਕ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉੱਦਮ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਐਕਵਾਇਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ

ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਠਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਵਪਾਰਕ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉੱਦਮ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵਪਾਰਕ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉੱਦਮ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 104 ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਬਚੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਮਲਾ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸੂਬਾਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਐਡਵੋਕੇਟ - ਜਨਰਲ ਨੇ ਤਿੰਨ ਆਈਟਮਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ, ਸੂਚੀ 2 ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ, ਯਾਨਿ, ਆਈਟਮਾਂ 27 ਅਤੇ 29 ਅਤੇ ਸੂਚੀ 3 ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਭਾਵ ਨੰਬਰ 8 ਇਹ ਆਈਟਮਾਂ ਹਨ:

"ਸੂਚੀ 2.

27. ਸੂਬੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ; ਬਾਜ਼ਾਰ ਅਤੇ ਮੇਲੇ; ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ।
29. ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ, ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਵੰਡ: ਉਦਯੋਗਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ, ਡੋਮੀਨੀਅਨ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ 1 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ।

"ਸੂਚੀ 3.

8. ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ; ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ।"

ਉਹਨਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਾਂਤ ਬਨਾਮ ਮਾਉਂਟ ਅਟਿਕਾ ਬੇਗਮ

(1) ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਆਈਟਮ ਸੂਚੀ 2 ਦੀ ਆਈਟਮ 21 ਸੀ:

"ਜ਼ਮੀਨ***** ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਮੇਤ

ਵਾਰਡ*****ਖਜ਼ਾਨਾ"

ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਿਗਿਆਨਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸੂਬਾਈ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਹੋਰ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਸੂਚੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਸਦ ਕਈ ਵਿਆਪਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਆਮ ਆਯਾਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਆਈਟਮ 'ਜ਼ਮੀਨ' ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਿਆਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ' ਅਤੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਜ਼ਮੀਨ' ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 21 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੰਕੁਚਿਤ ਜਾਂ ਸੀਮਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਹਰੇਕ ਆਮ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ,"

ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਐਫਐਨ ਬਲਸਾਰਾ (1) ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਨਾ 322 'ਤੇ ਫਜ਼ਲ ਅਲੀ ਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਈਟਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੰਗ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤਿਬੰਧਿਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਰੀਪੀਐਸ ਵੈਕਟਸੂਬੀਅਰ (2) ਵਿੱਚ, ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਚਲਣਯੋਗ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਭਾਵੇਂ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ੀਅਲ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਿਣਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੋਰ ਆਮ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਝੋਨੇ ਦੇ ਸਟਾਕ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਰਡਰ ਆਈਟਮ 27 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ, ਅਤੇ ਆਈਟਮ 29, ਅਰਥਾਤ, ਉਤਪਾਦਨ, ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਵੰਡ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਹੁਕਮ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਸਬੋਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਿੱਤਰ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (3) ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੋਟਰ ਕਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਸੂਚੀ 2 ਦੀ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਜਨਤਕ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ "ਪਬਲਿਕ ਆਰਡਰ" ਸ਼ਬਦ ਬਹੁਤ ਵਿਆਪਕ ਸਨ। ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਥ ਅਤੇ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਐਕਟ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਸੀ।

ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਦੋ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਲਖੀ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਪ੍ਰਾਂਤ (1) ਹੈ। ਇਹ ਮੁਖਰਜੀ, ਜੋ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਅਤਿਕਾ ਬੇਗਮ ਦੇ ਕੇਸ (2) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਫੁੱਲ ਕੁਮਾਰ ਮੁਖਰਜੀ ਬਨਾਮ ਬੈਂਕ ਆਫ ਕਾਮਰਸ (3) ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ-

"ਵਿਸ਼ੇ-ਵਸਤੂ ਦੀ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਨੂੰ ਦੇ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ, ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਕੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਓਵਰਲੈਪ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਥ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ? ਕਿਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਸਲ ਸੁਭਾਅ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਕਿਸ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।"

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਵੈਧ ਸੀ

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਆਈਟਮ 1 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਿਰਫ ਸਹਾਇਕ ਸਨ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦਾ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੂਜਾ ਮਾਮਲਾ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1) ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 1947 ਦੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸੂਤੀ ਕੱਪੜਾ ਅਤੇ ਧਾਗਾ ਕੰਟਰੋਲ ਆਰਡਰ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਸ਼ਬਦ "ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਣਜ" ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਸੀ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈ (ਅਸਥਾਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ) 1946 ਦਾ ਐਕਟ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਨਿਰਯਾਤ ਸਮੇਤ ਸੂਬੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਤਪਾਦਨ, ਵੰਡ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸੂਬਾਈ ਸੂਚੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੀ, ਆਯਾਤ ਅਤੇ ਨਿਰਯਾਤ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਸੀ। ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸੂਬਾਈ ਸੂਚੀ ਦੀ ਆਈਟਮ 29 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਪੰਨਾ 329 'ਤੇ ਮੁਖਰਜੀ ਜੋ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:

"ਉਤਪਾਦਨ, ਵੰਡ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸੂਬਾਈ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਨਿਰਯਾਤ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਥ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਸੂਬਾਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਵਿਦਵਾਨ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਸਹਾਇਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੁਝ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਅਮਰੀਕਾ ਐਕਟ, 1867, ਕਸਟਮ ਡਿਊਟੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਖੇਤਰੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਮੱਗਲਿੰਗ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਾਰਡ ਮੈਕਮਿਲਨ ਨੇ ਪੰਨਾ 165 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ –

"ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਿਧਾਨਕ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਧਾਨਕ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ

ਰੱਖਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੇਮੀਨੀਅਨ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ "ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਅਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆਪਨ" ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਦੀਵਾਲੀਆਪਨ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਆਮ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: ਰਾਇਲ ਬੈਂਕ ਕੈਨੇਡਾ ਬਨਾਮ ਲਾਰੂ (1) ਹੁਣ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸਮਿਆਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇੰਪੀਰੀਅਲ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ ਕਸਟਮ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤਸਕਰੀ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੂਰੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੱਟ ਤੋਂ ਦੂਰ "ਘੁੰਮਦੇ" ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਬੋਰਡ 'ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਯੋਗ ਸਮਾਨ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਮ ਖੇਤਰੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸੈਸ।"

ਅਤੇ ਪੰਨਾ 166 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਟੇਕ ਚੰਦ ਨੇ ਤਾਨ ਬੱਗ ਤੈਮ ਬਨਾਮ ਬੰਬੇ ਦੇ ਕਲੈਕਟਰ (2) ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਪੰਡਤ ਸ਼ਿਆਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ (3) ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਐਕਟ ਅੰਤਰ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਖਰਚੇ ਘਟਨਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਗੇ।

ਫਲਸ਼ੈ, ਜੇ. ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡੀਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।